

2011. húsvét

A keresztyén reménység

„Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek: de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad.” (Ézs. 54,10.)

Japánban szinte folyamatosan reng a föld. Az igazi nagy baj akkor keletkezett, amikor a legnagyobb földrengés is megtörtént, amit valaha mértek, és akkora szökőár zúdult a part menti városokra, ipari létesítményekre, ami még sohasem volt Erre nem lehet tervezni. A bambuszból, fából épített otthontokat könnyen összedöntötte a vihar, a víz, vagy éppen a földrengés, de könnyen fel is lehetett őket építeni. A gigantikus, bonyolult technikai csodák csak katasztrófális károkat tudnak szenvedni. A következmények rettenetesek és világra szólóak. Ilyenkor a szívünk is megrendül. Sokan tették fel a kérdést az események láttán: "miért engedi ezt az Isten?". Erre nagyon nehéz bármilyen választ adni. Nehéz önmagában is a kérdés: az ártatlanok, a vétkelenek miért pusztultak el ilyen halállal. De nehéz megérteni azt is, hogy már sok évtizede tudjuk: rossz irányba haladunk, sőt rohanunk, és még sem történik semmi érdemleges. Ki a hibás? A nem hívő miért az Istent kérdezi, és miért nem önmagát? Ám vörös iszapban, cunamiban, sugárzásban együtt pusztulnak el hívők és nem hívők. Ezért is jó lenne, ha együtt tudnánk kérdéseket is megfogalmazni. A válaszok keresése csak ezután következhetne.

A Nagyhét történetében emlékezünk kell egy másik földrengésre, amellyel szintén halál járt együtt, ez a nagypénteki földindulás: „a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének, és a sírok megnyílnak és sok elhunyt szentnek a teste föltámad.” (Mt 27,51-52.) Ez földrengés kisebb volt, mint a legtöbb katasztrófa, de igazi ereje nem is ebben volt, hanem a szellemi

világban. A halál börtönének megingathatatlan falai összedőltek, az élet beáramlott a halálba.

Mindemögött azonban egy terv volt, Isten megváltó terve, amelyet már a világ teremtése előtt elhatározott, mert titokzatos módon, mint a lehetséges legnagyobb katasztrófát, a bűnbeesést és összes nyomorúságát, következményét is felvállalta azzal, hogy az ember, mint szabad lény, megjelent a világ színpadán. A Szentháromság titkos tanácsában a Fiú igent mondott erre a küldetésre. Nem felülről szemlélte a világ nyomorúságát, hanem magára vette és belehalt. Cunami és romok felett ott látjuk a nagypénteki kereszten függő, kiszendvedett tetemet. De Isten terve célba ért húsvétkor, mert a legnagyobb katasztrófa, a halál, csak az ember terveire tesz pontot. A keresztyén reménység az üres sírra néz és tovább megy, mert van folytatás, van küldetés. A szenvedés, bűn és halál legyőzője előttünk megy és mutatja az utat ott is, ahol összedőlt a világ, tanít bennünket ott is, ahol nem is az értelmünkkel, hanem a szívünkkel értjük a válaszokat. A hívő ember minden bajban talpon tud maradni, tud küzdeni és közben derűs maradni, mert a feltámadott Úr erejével és győzelmével él a világban. Ezért ő maga nem rendül meg, első békessége van és támasza lesz sokaknak. Ahol ilyen emberek vannak együtt, ott erős várak épülnek és biztos menedékek, az újrakezdés vagy folytatás munkálatait lehet tapasztalni.

Legyen ilyen hely a mi gyülekezetünk is.

Nagy Péter

A Család Éve is gyorsan telik

(Gondnoki beszámoló)

Máté 28,5 „Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.”

A keresztyénség legnagyobb ünnepére, Húsvétra készülve írom e sorokat az idei virágvasárnapon. Több mint 2000 éve is gyorsan változott az emberek hangulata. Virágvasárnap még dicsőítették Jézust, néhány nappal később a tömeg kivégzését követelte és leghívebb barátai/tanítványai is megtagadták. Csak néhányan járták végig vele a keresztutat. A kereszten pedig egyedül volt. Harmadnapra pedig feltámadt és talán nem véletlen, hogy nem rettenthetetlen férfiak, hanem ijedős asszonyok vitték erről az első tudósítást. Az asszonyoknak szóló bátorítás nekünk is szól. Ma is sokan félünk a holnaptól, a jövőtől, a főnökünktől, a szüleinktől, a gyermekeinktől, De ha kisebb és nagyobb családunkban közösen keressük és követjük a megfeszített és feltámadott Krisztust, akkor nincs mitől félünk, hiszen a végső harc már el-

dőlt. Erre a közös kalandra hívom hírlevelünk minden olvasóját. Ennek a közös útnak az állomásai a beszámolóban felsorolt programjaink is a Család Éve alatt.

Az előző beszámoló óta is eltelt már több mint két hónap. Az év elején elfogadtuk a választói névjegyzéket, a 2009-es zárszámadást és a 2010-es költségvetést is. Nagy eredmény, hogy tagjaink áldozatkészsége révén sikerült veszteségmentesen zárunk. Köszönjük Eszlári Gabriella könyvelői munkáját. Simon Dorka áldozatos segítségével is hozzájárult ahhoz, hogy idén sem talált hibát a nyilvántartásokban az egyházmegyei ellenőrzés. Az érdeklődő gyülekezeti választó tagok számára betekintésre elérhető az ezzel kapcsolatos részletes információk.

A zsolttáros istentisztelet (**vespera**) Papp Anette szervezőmunkájának köszönhetően eddig is minden hónap elején megtartásra került zeneakadémiai képzettséggel rendelkező közreműködőkkel. Kérjük, hogy minél többen használják ki ezt a rendkívüli lehetőséget. A következő alkalmak május 7-én és június 8-án szombaton, este 6 órakor kerülnek sorra.

Általában a hónap harmadik vasárnapján látogatja meg a gyülekezetet **óvodánk** 2-2 csoportja. Így egy kicsit az idősebb gyülekezeti tagok is megismerhetik az óvoda légkörét, másrészt pedig a nem református óvodai családok is képet kaphatnak gyülekezeti közösségünkről. Az alkalmak utáni szertartásrendre mindenkit várunk. Az óvoda szolgálatához is kérjük mindenki imádságos támogatását.

Február 19-én tartottuk a **gyülekezeti látogató munkatársak** találkozóját. Többen végzik azt a szolgálatot, hogy rendszeresen kapcsolatot tartanak gyülekezetünknek a választói névjegyzékben nyilvántartott tagjaival. Kérek mindenkit, hogy fogadja a látogatókat szeretettel és bizalommal. Bizony nem könnyű esetleg még ismeretlenekhez bekapogni. Ez is egy módja annak, hogy támogassuk, segítsük és megismerjük egymást. Akik szívesen csatlakoznának ehhez a csapathoz (legalább a hírlevelek eljuttatását vállalják), kérem keressenek meg engem vagy a lelkészeket.

Február 25-én pénteken volt az óvodában a **Szülők Bálja**. Az óvoda dolgozói és a szülők is nagy találékonysággal örvendeztették meg egymást a reneszánsz jegyében.

Másnap a gyülekezeti teremben a **gyülekezetünkben megkereszteltek** családjainak találkozója volt, aminek a Húsvét utáni héten folytatása is lesz május 7-én. Fraskóné Hatos Katalinnál lehet jelentkezni ehhez a kapcsolati formához.

Március 19-én volt az idei első **női délután**. A hírek szerint a sok résztvevő csak fokozta a jó hangulatot. Az „**Önértékelésünk hatása kapcsolatainkra**” témakört Nyáriné Dr. Mihály Andrea tekintette át.

Március 22-én tartottuk az idei **Budafoki Esték** sorozat első alkalmát. Miklya-Luzsányi Mónika „*A könyv missziója a családban*” címmel élvezetes,

személyes hangú, gondolatébresztő előadást tartott, amit pezsgő vita követte. A következő alkalmunkon, április 26-án Némethy Zoltán, a Nagycsaládosok Országos Egyesülete alapító főtitkára lesz a vendégünk feleségével, Uzoni Hannával „*Család, közösség és ökumené*” témakörben. Május 17-én pedig Spéder Zsolt családszociológus, a Központi Statisztikai Hivatal Népeségtudományi Kutatóintézetének igazgatója „*A család változása*” címmel tart bevezető előadást. Ezekre a színvonalas alkalmakra kérem, hogy hívogassunk szélesebb baráti és ismerősi körünkből is!

Március 25-én Illés Dávid esperes és Brandenburg Sándor egyházmegyei gondnok az ún. canonica visitatio keretében látogatták meg a gyülekezetünket. Rendkívüli presbiteri gyűlésen értékeltük közösen az elmúlt évet.

Március 26-én délelőtt került sorra a **tavaszi templom takarítás** parti. Reggel 8 órától kezdtük a templomban a pókhálózást. Folyamatosan jöttek mentek a segítők, végül több mint harmincan fogyasztottuk el Katona András és Barber Jánosné, Elvira finom főztjét. A cserkészek segítségével sokat lendített a kertben is és az épületen belül is. A munka miatt egy kicsit megcsúsztak a főzéssel, de végül az ő bográcsukból is minden elfogyott.

Délután a zsúfolásig megtelt gyülekezeti teremben adott számot a 12 konfirmandus eddig megszerzett tudásáról Nagy Péter lelkész irányításával. A másnapi **ifjúsági konfirmációra** megtelt a frissen takarított templom. Reméljük, hogy a fiatalok továbbra is otthonosan érzik magukat gyülekezeti családjunkban. Erre utal, hogy részvételükkel el is indult egy újabb ifi, amit a Vita ifi érettebb tagjai vezetnek.

Április 3-án három **felölt** testvérünk **konfirmációjára** és egyikük keresztelőjére került sor Papp-Tóth Viola vezetésével. Előző héten a fiatalok a családi hagyomány elfogadásáról, ezen a héten pedig a felnőttek a nagykorú hitre jutásról tettek bizonyosságot. Ezúton is bátorítjuk azokat, akik valamiért eddig nem konfirmáltak, hogy bátran jelentkezzenek a lelkészeknél.

Április 9-én heves szélben, de nagy jókedvvel látogattunk el Szabó Máté vezetésével Oroszlányba és a Majki remeteségbe. A gyaloglókat Szalontay Károly gulyáslevele erősítette a visszaútra.

Április 10-én 17 házaspár találkozott a budapesti és környéki református **Házasság Hétfője** összejövetelén a gyülekezeti teremben.

Április 16-17-én 18 **cserkész** vett részt a tavaszi táborban. Az érdeklődők az ősszel induló új őrökbe már most jelentkezhetnek a vezetőknél.

Húsvét vasárnap ismét felnőtt keresztelőre kerül sor. Május 8-án pedig két felnőtt testvérünk tesz majd konfirmációs fogadalmat. Imádkozzunk testvéreink hitbeli erősödésért.

Május 11-13. között Lovas András gazdagréti lelkész tart **evangélizációt** gyülekezetünkben „*Látsz?*” címmel. Lovas András az USA-ban missziológiából doktorált, a teológián is tanít és egyházunk egyik megha-

tározó személyisége a közösség- és gyülekezetépítés területén. A hithez közelebb és távolabb állókat egyaránt hívhatunk szolgálatára.

Május 14-ére a *Hittanos család napra* nemcsak a hittanos gyermekeket és családjaikat, hanem minden gyülekezeti tagot is szeretettel várunk.

Május 20-21-én a Református Szeretetszolgálat országos akciójában, a Szeretethídban gyülekezetünk is részt vesz. Ábrahám Angélnál lehet jelentkezni és további részleteket megtudni.

Május 22-ére tervezzük a Halacska Református Óvodából idén iskolába menő gyermekek búcsúztatását kibocsátó istentisztelet keretében.

A **gyülekezeti hittantábor június 27–július 2.** között Balatonfenyvesen lesz. Jelentkezni Jani Mariannánál és Némethné Pötördi Zsuzsannánál lehet.

Idén **augusztus 8-13.** között ismét a debreceni Dorcas-kempingben tartjuk többgenerációs **gyülekezeti táborunkat**. A Budafoki Református Keresztény Alapítvány támogatásának köszönhetően mindenki számára nagyon kedvező anyagi lehetőségeket tudunk biztosítani. Kérem, hogy minél többen jegyezzék elő ezt a naptárunkba és mielőbb jelentkezzenek Papp Tamásnál!

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Kérjük, hogy ha csak lehet, ezt havi rendszeres utalással tegyék.

Költségvetésünk jelentős részét (kb. 12% -át) teszi ki az idős és a fogyatékos testvéreink segítségét végző diakónusunk főállású foglalkoztatása. Köszönöm azok odaszánását, akik a havi rendszerességű diakóniai támogatók közé tartoznak és kérem, hogy aki csak teheti, csatlakozzon ehhez a körhöz. Jelentkezni Fórizs István presbiternél lehet (forizs@geokemia.hu).

Kérjük a gyülekezet minden tagját, hogy adója 1-1%-ával a Magyarországi Református Egyházat (azonosító kód 0066) és a Budafoki Református Keresztény Alapítványt (adószáma 18053931-1-43) támogassa és erre **buzdítsa családtagjait és ismerőseit** is. A nehéz általános gazdasági helyzetben különösen fontos, hogy diakóniai és missziói munkánkat az Alapítványon keresztül is támogassuk. A közegyházhoz érkező 1% csak rendkívüli esetben (pl. óvoda, esetleg iskola indítása) jut el a gyülekezetünkhöz, ezért különösen fontosak az alapítványunknak juttatott 1%-ok.

Az idei év végére tervezzük a **presbitérium** hatévente esedékes **megújítását** is. Kérek mindenkit, hogy nyitott szívvel és szemmel keresse azokat, akik gyülekezetünk legalkalmasabb vezetői lehetnek a 2012-17-es időszakban! A jelölőbizottság megalakítását a júniusi presbitéri gyűlésre tervezzük.

Presbitériumunk megbízta az elnökséget (Nagy Péter lelkészt és jómagamat), hogy egyeztessünk az önkormányzat és az iskolák képviselőivel egy **református iskola** indításáról. Az önkormányzat ezzel kapcsolatban

március 3-án határozatot is hozott. A folyamat jelenleg is zajlik és jó reménységgel lehetünk afelől, hogy **2012. szeptember 1-én** elindulhat az iskola. Kérem minden jóakarató testvérünk imádságos támogatását ahhoz, hogy konszenzusos módon tudjunk mindenkit kielégítő eredményre jutni. Különösen várjuk pedagógusok, iskolaügyi gazdasági és műszaki szakemberek jelentkezését a gyülekezeti munkacsoport továbbfejlesztéséhez!

Kérem a szülőket/nagyszülőket/keresztzsülőket, hogy a gyermekeket az állami iskolákban sem hagyják hitoktatás nélkül. Iskolaválasztáskor legyen szempont, hogy folyik-e az intézményben **református hitoktatás**. Ne hagyják magukat az egyre több helyen megjelenő ún. felekezeti közti keresztyén hitoktatástól félrevezetni.

Köszönöm a gyülekezet különféle kisközösségeinek befogadó szerepétét és bátorítom azokat, akik mostanában kezdtek el templomunkba járni, hogy csatlakozzanak valamelyikhez. Jelentkezni a lelkészeknél, a gyülekezeti munkatársaknál és a presbitereknél lehet.

A kommunista diktatúra alatt Erdélyben a magyar reformátusok nyilvános helyen a Himnuszt nem énekelhették. Helyette a 90. zsoltár hangzott fel sokszor. Ennek egy versével kívánok áldást mindannyiunknak a Család éve során.

Zsolt 90,12 „*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!*”

Budafok, 2011. április 17.

Testvéri köszöntéssel,

Németh Géza

Megkeresztelt gyerekek családjainak találkozójáról

Még az elmúlt ősszel, a látogató szolgálat megbeszélésén szóba került, hogyan bővíthetnénk munkánkat. Emlékeztem rá, hogy annak idején, amikor öcsém még általános iskolába járt, ő is kapott köszöntő levelet születésnapjára az akkori lelkésztől, és hívták őt is a közösségbe.

Ebből kiindulva vállaltam fel, hogy a néhány éve a gyülekezetünkben keresztelt gyerekek családjait megkeressük, és valamilyen módon megszólítsuk őket. Viszonylag hosszú adatgyűjtés és ellenőrzés után aztán novemberben elküldtük az első köszöntéseket, amit a gyermekek születésnapjára szántunk. Ekkor arra gondoltam, ha engem abban az időben megkeresnek, talán előbb megtalálom az utat. Átfutott az is gondolataimon, hogy egy ennél is személyesebb megszólításra is lenne lehetőség. A „Család évében” pedig helye van egy ilyen misszióknak. Féltre álltam elő a gondolattal, hogy akik az

elmúlt évben keresztelték gyermekeiket, személyesen is találkozhatnának egymással, és velünk is. Hiszen azzal, hogy elhozták gyermeküket, már egy tágabb közösségbe tartoznak. Ezért nem árt, ha megismerkednek egymással, valamint a gyülekezet életét is jobban megismerik egy kötetlen beszélgetés keretében. Sok család van, akik aktívan vesznek részt különböző alkalmakon, az ő példájuk jó lehet azoknak, akik még nem találták meg igazán az esetleges kapcsolódási pontokat. Sok jó tanácsot kaphatnak egymástól, megtudhatják a korosztályukat érdeklő eseményeket, közös programokat.

Január 29-én aztán eljött a nagy nap. Délután négy órára megtelt a gyülekezeti terem, sok apró tipegő jött el anyával-apával. Eleinte nehezen indult az ismerkedés, de ahogy a gyerekek is megszokták a környezetet (a hintáló nagymértékben elősegítette ezt), egyre több beszélgető társaság alakult ki.

A program ének tanulással és néhány ismerkedő játékkal kezdődött.

Lelkészsünk, Nagy Péter úr köszöntője után hallhattuk Papp Anett és Hörömpöly Csaba „előadását” a Keresztény családról, arról hogy ők milyen módon élik meg ezt a mindennapjaikban, milyen örökséget hoztak házasságukba és milyen természetes dolog ilyen „múlttal” nevelni saját gyermeküket, tanítani őt a hagyományos értékek megőrzésére. Ebben az „eldobható” világban sok ilyenre lenne szükség.

Szerencsére minden vendégünkkel sikerült szót váltanunk, igen jó beszélgetések alakultak ki. Kiderült, nem volt hiába való a szervezés, mert tényleg sokan csak egy megszólításra vártak, és mindannyian megegyeztünk abban, hogy szükség van a folytatásra. Ezt az is mutatja, hogy azóta találkoztam anyukával, aki vasárnaponként eljár az Istentiszteletre. Titkon reménykedtem ebben, és nagyon örülök neki.

Szintén ehhez a munkához kapcsolódóan szervezzük május 7-re a „Templom környékén élő családok találkozóját”, ahová szeretettel várjuk azokat is, akinek régebben az ovin keresztül volt kapcsolatuk gyülekezetünkkel.

Köszönöm a segítséget Ábrahám Editnek, Jani Mariannak és Fraskó Ádámnak.

Fraskóné Hatos Katalin

Március 27-én 12 fiatal tett konfirmációs fogadalmat

Kaszás Fanninak hívnak, 14 éves vagyok és a Kossuth Lajos Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolába járok. Kiskoromban megkereszteltek, de aztán nem éltünk hívő családként. Szüleim gyermekkorukban falun laktak, így ők – egy ideig – vallásos neveltetésben részesültek. Rám nem erőltették a vallásos életet. Mikor nagyszüleimnél nyaraltam, ha volt rá lehetőség elvittek templomba, és próbáltak tanítani, és egy kis vallásosságra inteni. Nagymám megtanított imádkozni, amit ma is nagyon köszönök neki. Aztán kicsit nagyobb lettem, és Isten szava megszólított, egyre jobban kezdett érdekelni minden, ami Vele kapcsolatos. Konfirmációs órákra jártam, de sajnos azt sem az elejétől kezdtem, így voltak hiányosságaim. Érdekelt eddig is, ami Istenhez kapcsolódik, de nem tudtam, hogy hol kezdjem. A konfirmációs órák alatt, úgy érzem mindent megtanultam, amit a későbbiekben is hasznosíthatok.

Kirner Dorottya vagyok, 16 éves, a Szent Margit gimnáziumba járok iskolába. Most nulladik osztályos vagyok, kiemelt óraszámú tanuló az angol nyelvet. Édesapám Kirner Attila, a gyülekezet presbitere már 6 éve. Édesanyám Rideg Erika, ő is aktív tagja a gyülekezetnek, rendszeresen segít a nyári gyerektáborok, női kézműves alkalmak és a szőlőskert gyermekszatór szervezésében. Két fiú testvérem van: a bátyám Kirner Áron (18) és az öcsém Kirner Ábel (14). Édesapám 2001-ben döntött úgy, hogy csatlakozik a budafoki református egyházközséghez, családunk azóta tagja a gyülekezetnek. Ekkoriban ballagtam el a Halacska óvodából. A szüleim kiskorom óta a keresztény életre neveltek, az óvoda után a Don Bosco Általános Katolikus iskolába mentem tanulni. Így számomra a hit mindig fontos alapköve volt az életemnek és a konfirmáció is egy nagy fordulópont nekem. Csodálatos, szinte elmondhatatlan érzés, hogy Jézus meghívott az Ő asztalához, hogy Rá és az Ő áldozatára emlékezve vele vacsorázhassak minden hónap első vasárnapján a gyülekezettel. Számomra az is nagy megtiszteltetés hogy már én is a gyülekezet önálló, elismert tagja vagyok, habár a templomunk szinte már második otthonom, annyi ismerős arccal találkozhatok hétről hétre minden vasárnap. Ezúttal is köszönöm a gyülekezet befogadó szeretetét valamint Violának és Péter bácsinak, hogy felkészített és részesített a konfirmáció ajándékában.

Pálfi Dorottya vagyok, 17 éves leszek április 10-én vasárnap. A Budai Középsiskolába járok és jövőre érettségizem! Nagyon szeretek röplabdázni, és futni!

Én Pásztor Julianna vagyok, 14 éves. A Nádasy Kálmán Művészeti és Általános Iskola, 8. osztályába járok. Tanulmányaimat jövő szeptembertől a Baár-

Madas Református Gimnáziumban fogom folytatni. A szabadidőmet főként gitározással és cserkészkedéssel töltöm, valamint kórusban is énekelek.

Pető Márk vagyok, 14 éves, a Kossuth Lajos Magyar Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola 8. osztályába járok. Egy testvérem van, Pető Gergő, aki aktívan részt vesz a gyülekezet életében, és én is erre törekszem. Szabadidőm nagy részét a muzsikálás teszi ki, zenekarba is járok. Kiskoromtól fogva a gyülekezetbe járok, igazán a szívemhez nőtt, tényleg úgy érzem itt magam, mint egy nagy családban. Mostantól én is rendes, úrvacsorázó tagja vagyok a gyülekezetnek, ezért hálás vagyok a gyülekezetnek befogadó szeretetért, illetve Viola és Péter bácsi alapos felkészítéséért.

Takács Viktória vagyok, 13 éves. A Budai Nagy Antal Gimnázium 7. osztályos tanulója. Itt lakom Budatétényben, a családommal, és a Budafoki gyülekezethez tartozunk. A Budafoki Templomban kereszteltek meg, és itt is konfirmáltam.

Nevem Török Balázs, idén július 13-án leszek 14 éves. A Kempelen Farkas Gimnázium 7. osztályos tanulója vagyok. Első osztályos korom óta járok hittan órákra és hatodik osztályos koromban kezdtem el konfirmáció előkészítőre járni. Emellett rendszeresen kosarazom

Szabó Beatrix vagyok, tizenöt éves. A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban tanulok. Van egy tesóm, aki jövőre fog konfirmálni.

A nevem Szabó Panna, és az Apáczai Csere János Gimnáziumba járok. Szabadidőmben olvasok, rajzoló. Kisiskolás koromban a Nagyvárad téri templomba jártunk nagymamámmal. Kicsi koromtól kezdve, még azóta is, az Irgalmas szamaritánus példázata a kedvencem. Nagyon örülök, hogy hivatalosan is része lettem ennek a közösségnek Isten irgalma és oltalma segítségével.

Varga Dóra vagyok, nemsokára 15 éves. Itt lakok Budafokon és iskolába is ide járok a Kempelen Farkas Gimnáziumba. Nagyon örülök, hogy végresikerült lekonfirmálnom!

Április 3-án három felnőtt keresztelkedett, illetve konfirmált

Áldás, békesség!

Tóthné Komáromi Csilla vagyok, három gyermek édesanyja. Mindhármost Papp-Tóth Viola keresztelte, ezért most én is csatlakozom a sorba.

Nagyon szeretnék a református közösséghez tartozni, fontos számomra, hogy a hit és az ehhez kapcsolódó értékrend vezessen a továbbiakban is. Eddig is közel állt hozzám, bár nem kereszteltek meg, szüleim mégis átadták személyiségükben ezeket az értékeket. Nagyon sok éve foglalkoztat a keresztelő gondolata.

A református gyülekezethez a három Halacska óvoda, később hittanra járó gyermekem, a baba-mama kör, a Házasság Hétvége mozgalom, és sok-sok barát vitt közelebb, akik ide járnak.

Köszönöm a figyelmet és a sok törődést, szeretetet, amit eddig itt kaptam, és amit majd megpróbálok én is továbbadni munkahelyen, családban, gyülekezetben. Egy számomra kedves igével zárnam soraimat: "Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? -vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? () De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek."

Preisz Judit vagyok. Budapesten születtem 57 évvel ezelőtt. A kerületben lakom 20 éve.

Bár születésem után megkereszteltek, az iskolában nem tanultam hittant. Csak néhány éve kezdtem el rendszeresen bibliát olvasni és templomba járni. Ezzel megnyílt előttem a hit világa. Második éve járok rendszeresen a nyugdíjas bibliakörbe, ahol a testvérek között jól érzem magam.

Viola segítségével haladtam az úton és jutottam el odáig, hogy itt állhatok Isten és a gyülekezet előtt, hogy fogadalmat tehessek.

Végezetül szeretnék idézni néhány gondolatot a 119. zsoltárból, amelyek mélyen hatottak rám: "Kezed alkotott és megerősített

tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!...

Vigasztaljon meg engem szereteted,

ahogyan megígérted szolgádnak.

Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek,

mert törvényedben gyönyörködöm."

Nagytisztelétű Lelkész Úr, Lelkész Asszony, Kedves Gyülekezet!

Erre a mai alkalomra gondolva és készülve, sok képzeletbeli papírt gyűrtem össze, és dobtam el, mire valamelyest letisztult bennem mit is szeretnék Önökkel és talán saját magammal megosztani. A sokadik próbálkozás után úgy tűnt, ha nem a legmélyebbre mutató kérdést teszem fel magamnak, nem jutok semmire, és csak egy őszintétlen, közhelyekkel teli vallomás lesz a végeredmény.

Az alapvető kérdés pedig a következő: Ki vagyok én?

A mélyről és azonnal kitörő válasz: Vigné Sági Katalin vagyok, 42 éves magyar ember. Egy remek férfi boldog felesége, egy 11, egy 9 és egy 6 éves gyémánt csiszolója és átmeneti őrzője. Azonban abban a pillanatban, amint ezeket a szavakat kimondom azonnali készletet érzek, hogy hozzátegyem: Isten kegyelméből.

Megkeresztelve, de nem hívőként nőtem fel. Nagymamám révén, édesanyám fiatalkorának, szerves része volt a református életforma, később azonban az élete másként alakult, így mi már nem jártunk templomba, nem hallgattunk igét. Kamaszként, és fiatal felnőttként sokféle vallás elméletét tanulmányoztam, de sorsfordító módon egyik sem ragadott meg. Úgy gondoltam, „jó” emberként vallás nélkül is lehet élni. Férjemmel templomban házasodtunk, de akkor ennek a valódi oka csak az volt, hogy férjem édesanyjának, aki hívő, a vallását gyakorló asszony volt, örömet szerezzünk.

Azután 2000-ben megszületett az első fiunk. Az ilyenkor természetes módon megváltozott az életem, hiszen - egy-két kivételtől eltekintve -, a tőlünk távolabb élő, még gyermektelen barátok, helyét a közelünkben lévő, és hasonló élethelyzetű ismerősök vették át. Egyszer csak azt vettem észre, hogy azok az anyukák, akikkel szorosabb kapcsolat alakult ki, szinte kivétel nélkül mind keresztény, hívő emberek. A velük való beszélgetések kapcsán egyre inkább éreztem, Isten szólít, Jézus kopogtat. Az ő életükön keresztül pedig egyre inkább megértettem, Isten nélkül nem lehet teljes az élet, és nem elég csupán „jó” embernek lenni, hanem tanúságot kell tenni Jézusról, és meg kell próbálni követni Őt.

2004-ben legkedvesebb barátnőmnek a második gyermeke igen komolyan sérülteként született. Ha szabad ezt a kifejezést használnom, a földi pokol minden mélységét megjárták, és járják ma is, nincs konkrét diagnózisuk, nem tudják mire számíthatnak. Ennek ellenére egy átsírt beszélgetés után azt mondta nekem: Ha a kisfiam életén keresztül akár egy ember is közelebb kerül az Úrhoz, már nem éltem, nem éltünk hiába. Amikor pedig vá-

randós lett a harmadik gyermekével örömmel fogadta, és azt mondta kap majd erőt a feladatokhoz.

Rajta keresztül tanultam meg mit jelent a „mások terheit elhordozni” kifejezés.

Időközben megtanítottak imádkozni, és imádkoztak értem. Ma már örömmel hiszem, értem és vallom, hogy az Úr él, az ő Szentlelke folyamatosan munkálkodik, és hív bennünket. Szeret minket, és elfogad úgy, ahogyan csak Ő képes elfogadni. Új életre ad lehetőséget mindnyájunknak, a megváltás által.

A Lélek különleges munkájának tulajdonítom, hogy férjemmel közel azonos időben értettük meg mindezt, ami egyrészt kapcsolatunk szempontjából egy óriási ajándék, másrészt így ma már hitelesek lehetünk gyermekeink előtt is.

Időközben családommal együtt, itt a gyülekezetben is otthonra, és kedves barátokra leltünk. Remélem, még sok-sok évig lehetünk aktív részei ennek a közösségnek, és nemcsak jelenlétünkkel, hanem munkánkkal is támogatjuk a különféle alkalmakat.

Köszönöm Violának, és Péternek a felkészítő munkáját, és őszinte szeretettel kívánom Isten áldását életükre, további munkájukra.

Végezetül egy igeverset szeretnék felolvasni, amit szinte minden nap elolvasok. Azért nagyon fontosak számomra ezek a sorok, mert úgy érzem ez a legpontosabb és legegyszerűbb iránytű amit az élethez kaptunk: Filippi levél 4. 11-13 „...mert én megtanultam, hogy abban az állapotban, amelyben éppen vagyok megelégedett legyek. Tudok szűkölködni is, bővelkedni is. Mindenfelé és mindenbe be vagyok avatva, a jóllakásba is, az éhezésbe is, a bővölködésbe is és a szűkölködésbe is. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”

Vigné, Sági Katalin

Gyülekezeti kirándulás: Majk, kamalduli remeteség

2011. április 9.

Szombaton reggel Kelenföldről indultunk vonattal Oroszlányba, az autós csapattal ott találkoztunk a vasútállomáson. Nagy bátorság kellett a túrázshoz, mert tudtuk, hogy óriási szél lesz aznap. Ehhez képest igen szép volt a 21 fős létszám. Már Herceghalmon keresztül haladva érdekes jelenség tűnt fel, mintha tejfehér ködben ment volna a vonat. Később kiderült, hogy porvihar volt. Az autós csapatot emiatt el is terelték másik útra. Hát izgalmasnak indult már az elején. A vonaton sokat nevtünk és jót beszélgettünk.

Oroszlányban már nem észleltük a port, csak az erős szélvihart. Először a katolikus templomot néztük meg, aminek a pontos neve: Munkás Szent József római katolikus templom. Most az volt az aktualitása, hogy egy buda-

foki gyülekezeti tagunk fia Baracza Szabolcs fa-szobrász művész, és az Ő kiállítását néztük meg, közben pedig a templom történetéről is kaptunk egy rövid ismertetőt.

Ezután következett a kirándulás 4 km-es túraszakasza. Ez ugyan sík terep volt, de még az arcunkat is be kellett kötni a szántóföldek mellett tomboló porvihar ellen. Itt történt egy kis malőr. Nyugdíjas gyülekezeti tagunk Terike éppen próbált egy esőkabátot -védelmi célból - magára valahogy felkűszködni, ez igen nehéz volt a viharos szélben. Ekkor jóformán nem is láttunk a porfelhőtől, és a szél lekapta a szemüvegét, amit csak pár perc múlva vett észre. Próbáltunk visszamenni egy darabon, de nem találtuk, ez egy kicsit leamortizálta a hangulatunkat. De az Úr velünk volt, mert a délután visszainduló fiatal csapatból Szabó Gergely megtalálta az elveszett szemüveget, ami óriási öröm volt Terikének.

Kissé nehéz körülmények között, de odaértünk a majki kamalduli remetességbe, ahol egy nagyon érdekes kiállítás mutatta be a remeték életét, lakosztályát. A kamalduli szerzetesrendet Romuald herceg, a lombardiai hercegi család sarja (később Szent Romuald) alapította 1009-ben Itáliában. "Fehér barátoknak" is nevezték őket, ruhaviseletük miatt. Fehér csuhájukat elől hátul kötény egészítette ki, ezt derekukon jellegzetes barátságos fogta össze. Lábukon leginkább sarut, ritkábban csizmát hordtak. Fejük tetejét borotválták, tarkójuknál félkörívben rövidre nyírt haját és hosszú szakállt viseltek.

A rend tagjai némasági fogadalmat tettek. Nem beszélhettek senkivel csak az évnek meghatározott 3 napján, december 28 és január 2 között. Az ételüket egy kis ablakon adták be és a tiszta ruháról is gondoskodtak számukra. A lakrészükben volt egy szentéj, ahol imádkozhattak, egy hálószoba, egy dolgozó szoba és egy kamra, ahol az általuk termesztett gyógynövényeket szárították, tárolták.

1733-ban kerültek a barátok Majkra. A kolostor 1770-re készült el az akkori birtokos gazda segítséget nyújtott az építkezéshez. A kolostorhoz tartozó templom 1753-1770 között épült fel, sajnos 1811-ben villámcsapás érte, ma is csak romjai láthatóak. 1782-ben II. József eltörölte a kamalduli rendet. Sokáig üresen álltak az épületek.

1828-tól az Esterházy család tulajdonában volt a birtok. A rendházból alakították ki kastélyukat. A háború után már csak Esterházy Mórincé, született gróf Károlyi Margit és Emma testvére laktak az egyik remetelakban, ahol nagy szegénységben éltek és kétkezi munkával tartották fenn magukat 1973-ig.

A remetesség megtekintése után a közeli tó partján fogyasztottuk el nagyon finom bográcsos ebédünket, ami egy kicsit megint viccesre sikeredett. Ha ugyanis egy percre elengedtük a tányérunkat és a kanalunkat, azonnal elrepítette a szél. Ez azonban semmit nem von le a kellemes, vidám hangula-

tú kirándulás értékéből. Sok érdekességet és szép tájat ismertünk meg kishazánknak eme tájékáról. Jó volt együtt lenni!

A következő gyülekezeti kirándulás szeptember 17-én lesz, mindenki írja be a naptárjába. Mindenkit szeretettel várunk!

Szalai Zsuzsa

Cserkész tavaszi tábor: Bernecebaráti, 2011.április 15-17.

Pénteken délután találkozott tizenkét lelkes cserkész, hogy elinduljon a régóta hagyományos tavaszi portyájára. Buszunk Újpest városkaputól egészen Rétságig repített minket, ahol viszont hosszú várakozásra kényyszerültünk. Őrseinknek azonban ez sem szegte kedvét, ki-ki talált magának játszótársat, vagy beszélgetőpartnert. Az okozta a problémát, hogy a busz, amivel mennünk kellett volna nem az általunk ismert végállomást jelölte meg tábláján, hanem egy közbenső megállót. Itt volt a lehetőség frissen képzett segéd-tisztúknak, P. Annának, hogy megoldást találjon a nem várt szituációra. Telefonjainak aztán az lett az eredménye, hogy a helyi gyülekezet plébánosa és hitoktatója vitt minket egy kisbuszban és egy személyautóban Bernecebarátira.

A táj gyönyörű volt, dombok között megbúvó falu, melyek egyikén a várfalakkal szegélyezett katolikus templom. A szállás egyszerűsége – egy szoba, egy konyha és egy zuhanyzó – megint gondolkodóba ejtette a vezetőket. Pontosan meg kellett adni a napirendben és előszóban is, hogy kinek mikor van idő öltözködni, illetve fürödni, hogy a programok gördülékenyen tudjanak menni. A szobánkat tehát először vacsorához rendeztük be, aztán átrendeztük tábortűzhöz. A tábortűzi számok mesék voltak, Őz a csodák csodájának, Micimackónak és a Hupikék törpikéknek láthattuk után-gondolásait. Aztán fürdés következett, a szoba padlójára matracok és hálózsákok kerültek. A lányórs esti mesét hallgatott, a vezetők a következő napi feladatokról egyeztettek.

A reggeli rutinnal – torna, pakolás, étkezés – hamar végeztünk, így időben indulhattunk el a túrára. Az erdő gyönyörű volt, ahogy Klári fogalmazta: a fák olyasfajta zöldben pompáztak, ami szinte ingerelte volna az embert – zöltségben – hogy megkóstolja. Utunk sokáig sík terepen haladt, amit csak időnként tört meg egy-egy kisebb emelkedő, vagy lejtő. Aztán felmentünk egy sziklával övezett nagyobb kilátópontra. Innen már látszott Deszkás puszta, – amely egy nagyon népszerű cserkésztáborhely –, ahol az ebédünket akartuk elkölteni. A közelség viszont csalóka volt, hiszen a lejtő és kerítések miatt egyenesen nem mehettünk le, csak jó hosszú serpentinezés után értünk oda. Egyesek fát gyűjtöttek, hogy aztán mások minél előbb tűzrakáshoz láthassanak. Amint leégett a kupac parázssá, máris raktuk fel melegítő kon-

zervjeinket, de voltak olyanok is, akiknek némi téisztás Smack leveshez most több kedvük volt. Gondosan eloltottuk a tüzet, míg néhány áldozatkész tár-sunk elgyalogolt a közeli forráshoz, hogy megtöltse kiürült vizes flakonjainkat. A visszaút is élmény dúsra sikeredett, hiszen Vajk és Ferkó különleges alaki elemeket tanított nekünk. Aztán fát gyújtottunk az esti tűzhöz.

Végül megint tábor gyertyával kellett beénnünk, mivel a behordott fa nagy része még nem volt elég száraz. Örömteli ugyanakkor, hogy a rover őrs ezúttal is egy frappáns, vicces számmal tudott előrukkolni, ezzel is példát adva a fiatalabb őrsök elé. Másnap csapatilag szentmisén vettünk részt, majd kitakarítottuk szállásunkat. Indulás előtt sokak örömére még jutott idő játéokra, focira is.

Szabó Máté

Napi gondjaink

Kedves Testvérek!

Kéréssel szeretnénk fordulni hozzátok.

Gyülekezetünkben, hála Istennek nagyon sok a hétvégi program, szeretetvendégség. Nagyon jó együtt lenni, beszélgetni. Ezért igen nagy a konyharuha, törülköző és terítő felhasználás.

Arra szeretném kérni az asszony és lánytestvéreket, ha valakinek van szabad kapacitása és tudna segíteni konyharuhát vagy terítőt mosni, jelentkezzen nálam. Ezek teflon-bevonatú terítők, melyek eléggé kényesek a mosás szempontjából. Lehetőleg ARIEL mosóport kell használni és mosás előtt legalább 2 órát áztatni, majd 30 fokon mosni. Vasalni nem szabad!

Csináltam egy táblázatot, kéthetenkénti beosztással, kérem szépen, ha van jelentkező, keressen meg engem és írja be magát arra a hétre, amikor neki megfelel az időpont a segítséghez.

Egy nagy család vagyunk, és mint az köztudott, a családokban is a sok teendőt igyekeznek megosztani, hát mi is segítsünk minél többen Isten dicsőségére, mert ezzel az egész gyülekezetnek szolgálatot teszünk.

Előre is nagyon köszönjük a jelentkezőknek.

Szalai Zsuzsa

OLVASNIVALÓ Családoknak – és mindenkinek!

Amióta felnőttként hitre jutottam, a legfőbb kérésem az Úrhoz, hogy gyermekeim is mielőbb az Ő útján járjanak. Természetesen nemcsak gyermekeim megtérééséért, hanem a többi családtagoméért és sok-sok ismerősoméért is elkezdtem imádkozni.

Úgy gondolom, aki Isten gyermeke lesz, annak fontos mások megtéréése is, és szívesen tesz ezért. Akkoriban még nem volt olyan sok keresztyén kiadó és könyvesbolt, mint az utóbbi években. Örültem minden könyvnek, újságnak, ami elérhető volt és tudtam használni saját ismereteim bővítésére, gyerekeim hitben neveléséhez és hitetlen rokonaim, ismerőseim megajándékozására.

Ma nagyon sok könyvből válogathatunk. Protestáns gyermeklap azonban csak egy van. Az **Örömhír újság**ra szeretném a gyülekezet figyelmét felhívni. Tíz éve vagyok az újság munkatársa, de már előzőleg is ismertem, szerettem, használtuk a gyerekeimmel. Az 5–14 éves korosztály számára készül immár 22. éve. Arra törekszünk, akik az újságot készítjük, hogy a gyerekeknek is legyen az evangéliumot közvetítő lapjuk és egy-egy családban a különböző korú gyerekek mindegyike találjon írást, feladatot benne. Sokfelől hallom a kifogást, hogy a mai gyerekek nem szeretnek olvasni. De ahol ez így van, próbáljunk rajta változtatni! Úljunk le a testvérünk, gyerekünknél, unokánknál, keresztyereknél, vagy a szomszéd kisfiú mellé és oldjuk meg közösen a fejtörőt, vagy a barkácsolót, olvassuk el együtt és beszéljük meg a történeteket!

A másik kifogás: a mai gyerekek a számítógép mellett ülnek. Erre is van most jó ajánlatom: az Örömhír újság kiadója a VISZ (Vasárnapi Iskolai Szövetség) december óta működtet egy **internetes gyermekoldalt csodaklikk.hu** néven. Ettől az oldaltól nem kell féltennie a szülőknek gyermekeiket! Kalandjátékokban lehet megismerni a bibliai történeteket, napi áhítatot találnak, képeslapot küldhetnek, Csodaklikk városban járhatnak, misszionáriusok életét is megismerhetik, kérdéseket tehetnek fel, amire személyes válaszokat kapnak.

Tudjuk, hogy a gyerekek még szívesen mennek családjukkal együtt a gyülekezeti alkalmakra, örülnek a közös családi áhítatoknak is. De sokszor a kamaszkorúak és ifjúkorba lépők gondolkodása, Istenhez való hozzáállása teljesen megváltozik. A szülők pedig sokat bánkódnak és tanácstalanok.

C. John Miller és Barbara Miller: Barbara gyere vissza! (Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány) című könyve nagy bátorítás az ilyen gonddal küzdő szülőknek, de mindenkinek, aki mások megtérééséért imádkozik.

A szerző, egy nagytekintélyű lelkes professzor és gyülekezetvezető, azzal szembesült, hogy öt gyermeke közül a harmadik, akit a család és a gyülekezet egyaránt hívőnek tartott bizonyágtételei és szolgálatai alapján, 18 évesen megtagadta keresztyén voltát. Elköltözött otthonról, kilépett a gyülekezetből és erkölcsstelen életet élt sok éven keresztül.

Az apa 14 fejezeten keresztül mondja el ezeknek az éveknek a történetét, és minden fejezet végén van egy rövid összefoglalás Barbarától is, ahogyan ő élte át az eseményeket.

A szülők megsebezve, haraggal és szégyenkezve fogadták lányuk döntését. De az apa fokozatosan megértette, hogy csak akkor fog helyreállni a lányukkal való kapcsolatuk, ha a krisztusi szeretetet gyakorolják, az Ő őszinte, kitartó és elfogadó szeretetét kéri.

A hosszú folyamat fontos lépése volt, hogy az apa meglátta a saját hibáit és bocsánatot kért lányától, sőt meg tudott neki bocsájtani. Imádságunk hatástalanná válik, ha a nehezítés átjárja az életünket. (Ef 4,30–5,2)

A Szentlélek mindhármuk szívét alaposan megváltoztatta. Barbara így ír: „A szüleim növekedési és változási képessége gyakorolta rám a legnagyobb hatást – nagyobb, mint a velem és barátaimmal szemben megnyilvánuló állandó szeretetük és törődésük. Nem hívők közt azt tapasztaltam, hogy a legtöbb ember egyre keserűbb és begyöpösödtebb lesz, ahogy öregszik. A szüleimnél ennek az ellenkezője következett be.”

Engem több dologban, amire Isten már rávezetett, megerősített ez a könyv. Amiben pedig még bizonytalan voltam, és eszköztelennek éreztem magamat, abban reményt és biztatást adott.

Bottáné Tamás Szilvia

A 2011-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások! Ezért kérjük, hogy kísérik figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesítő iroda telefonszámán.

Időpont	Program
Április 26. (kedd) 18.00	Budafoki esték Család, közösség és ökumené Előadó Némethy Zoltán
Május 3. (kedd) 18.00	Presbiteri gyűlés
Május 5. (csütörtök)	Hittanos nap, munkatársi megbeszélés
Május 7. (szombat) 18.00	Templom környéki családok találkozója Vespera
Május 8. (vasárnap) 16.00	Anyák napi tavaszi szerenád

Május 11-13. (szerda-szombat) 18.00	Evangélizáció Lovas András gazdagréti lelkesítő szolgálataival
Május 14. (szombat)	Hittanos családi nap
Május 15. (vasárnap) 10.00	Cserkész fogadalmotétel, szeretetvendégs.
Május 17. (kedd), 18.00	Budafoki esték. A család változása. Előadó: Spéder Zsolt, családszociológus,
Május 20-21. (péntek-szombat)	Szeretethíd 9.00-12.00
Május 22. (vasárnap) 10.00	Halacska Református Óvoda, kibocsátó istentisztelet
Május 28. (szombat) 9.00	Halacska Református Óvoda - Gyereknapi, családi kirándulás
Június 3. (péntek)	Oviban nevelés nélküli munkanap
Június 4. (szombat) 18.00	Vespera
Június 5. (vasárnap) 10.00	Tanévzáró istentisztelet
Június 7. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés, jelölőbizottság választás
Június 11. (szom. v. 17, pént.)	Cserkész csapatévzáró ???
Június 12. (vasárnap) 10.00	Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet
Június 13. (hétfő) 10.00	Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet, konfirmáció (Becker Norbert csoportja)
Június 18. (szombat) 15.00	Kiscsoportok találkozója
Június 20–29.	Regöscserkész tábor
Június 27-július 2.	Gyülekezeti hittantábor Balatonfenyvesen
Július 5. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés
Július 3-13.	Cserkész csapattábor
Július 18–augusztus 19.	Halacska Református Óvoda - nyári zárás
Július 18-22.	Gyülekezeti nyári napközi
Július 19-23.	Csillagpont ref. ifjúsági fesztivál, Tata
Augusztus 2. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés
Augusztus 8-13.	Gyülekezeti tábor
Augusztus 22.	Óvoda kezdés
Szeptember 3-4. (szombat-vasárnap)	Szőlőskert gyermekszínház a Budafoki Pezsgő- és Borfesztiválon
Szeptember 6. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés
Szeptember 9. (péntek) 16.30	Cserkész tanévnyitó
Szeptember 11. (vasárnap) 10.00	Befogadó istentisztelet – Halacska Református Óvoda,
Szeptember 17. (szombat)	Gyalogtúra
Szeptember 18. (vas.) 10.00	Tanévnyitó istentisztelet, szeretetvendégs.
Szeptember 30. (pént.) 14.30	Halacska nap – Halacska Ref. Óvoda
Október 1. (szombat) 18.00	Vespera
Október 4. (kedd) 19.00	Presb. gyűlés, Presbiter jelölés elfogadása

Október 8. (szombat)		Demjén kupa, sportnap
Október 11. (kedd)	18.00	Budafoki esték. A keresztyén család hatása a gazdaságra. Előadó: Kopp Mária
Október 16.	10.00	Istentisztelet, konfirmáció megerősítés (50, 60, 70 éve), ovi látogatás (szeretetvendégség)
Október 18. (kedd)	18.00	Budafoki esték.
Október 21-23. (péntek- vas.)		Cserkész őszi tábor
Október 29.	8.00	Őszi templom-takarítás-parti
Október 30. (vasárnap)	10.00	Reformáció ünnepi istentisztelet (Ittész János evangélikus püspök)
November 2-5.		Őszi napközis tábor
November 5. (szombat)	18.00	Vespera, 18h00
November 5. (munkan.)	8.00	Őszi templomkert takarítás parti
November 6. (vasárnap)	10.00	Presbiter jelöltek bemutatkozása
November 8. (kedd)		Presb. Gyűlés, 19h00
November 12. (szomb.)	15.00	Bibliaismereti ki-mit-tud
November 13. (vasárnap)		Presbiterválasztás, egyházközségi közgy.
November 18-20.		Református Házasság Hétvége
November 20. (vas.)	10.00	Ovi látogatás, szeretetvendégség
November 25. (péntek)	16.00	Oviban adventi kézműves délután
November 26. (szomb.)	15.00	Női adventi kézműves délután
November 27. (vasárnap)		Adventi gyermekműsor
December 3. (szombat)	18.00	Vespera
December 4. (vasárnap)	10.00	Órbottyáni vendéglátás
December 6. (kedd)	19.00	Presbiteri gyűlés
December 11. (vas.)	15.00	Nyugdíjas karácsony
December 16. (péntek)		Cserkészkarácsony
December 24. (szomb.)	15.00	Istentisztelet + gyermekprogram, szerepjáték felnőtt előadás, betlehemes
	23.00	Istentisztelet
December 25. (vasárn.)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 26. (hétfő)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 31. (szomb.)	18.00	Évzáró istentisztelet

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
15.30 Kisífi
16.30 Dávid ifi
18.00 VITA ifi

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
14.30 Konfirmációs óra
17.30 Gyülekezeti foci tornateremben
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

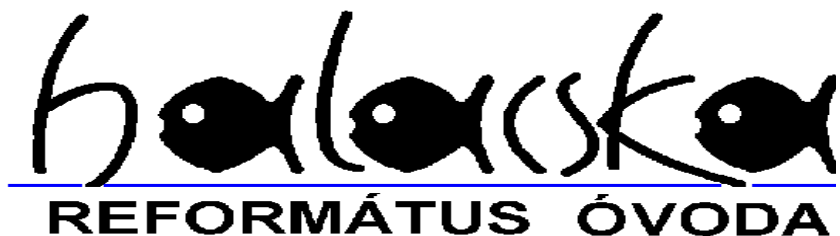
15.00 Konfirmációs óra
18.00 Dániel ifi
18.30 Gyülekezeti foci a BMTE pályán

Szombat

18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Jani Marianna
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>

Szülők bálja

Január elején eljött az idő, hogy újra összedugjuk a fejünket és elkezdjük a Szülők Báljának szervezését. Mivel ez évek óta hagyomány az óvodánkban, és jobbnál jobb bálók vannak már mögöttünk, szeretnénk volna a színvonalat tartani, de arra is törekedtünk, hogy valamivel kicsit színesebbé tegyük az idei alkalmat, hogy ne megszokottá váljon, hanem jövőre is vonzza a szülőket. Így született meg az ötlet (szülőanya Kiss Sára), hogy rendezzük az idei bált a reneszánsz jegyében.

A témának nagyobb sikere lett, mint hittük. Már az előkészületeknél látszott a munkatársainkon is, hogy mennyire izgatottak és mennyire tetszik nekik az ötlet. Természetesen a szülőknek is úgy adták át a „hírt”, hogy ez rendkívüli, és valóban igazán színes, vidám este lesz. Nagy örömünkre, a szülők is aktívan részt vettek, már a bál előtt készülődtek, szervezkedtek, gyakorolták a közös csoportos produkciókat. Ezúton is köszönjük Nekik, hogy műsorszámaikkal színesítették az esténket.

A színes programok, előadások mellett, az estét élvezetessé tette, a hangulatosan feldíszített teaház, a reneszánsz táncház, majd vacsora, a vidám vetélkedő. Az izgalmakat fokozta az egész estét végig kísérő tombola.

Szeretnénk köszönetet mondani Frankl Gábornak és Ildikónak, akik jó házigazdaként, sok humorral fűszerezték az estét.

Nyíri Leonóra

óvónő

Tavaszi családi kirándulás a Halacska óvodával

Szeretettel várunk mindenkit a Halacska Református Óvoda által szervezett családi kirándulásra.

Időpont: 2011. május 7. (szombat) 10⁰⁰-15⁰⁰

Helyszín: Csiki pihenőkert (www.csikipihenokert.hu)
Budaörs, Virág u. 6.

Programok

Délelőtt: Kreatív foglalkozások (íjászat, nemezelés, ékszerkészítés, arcfestés)

Szabad játékok

Délután: Táncház

A programról bővebb tájékoztatást az óvodában kihelyezett faliújságokon, plakátokon és szórólapokon kaphatnak.

Búcsúztató Istentisztelet

2011. május 22-én (vasárnap) a 10⁰⁰-kor kezdődő istentiszteleten a Halacska Református Óvoda nagycsoportosainak búcsúztatója lesz. Minden kedves szülőt és érdeklődőt szeretettel várunk.

FELTÁMADT A HALÁLBÓL

(Részlet a Harmat Kiadó Gyermekbibliájából)

Vasárnap hajnal volt, néma csend uralkodott a tájon. De amikor a nap első sugarai megjelentek az égen, a föld megremegett. Egy angyal érkezett, és elhengerítette a követ a sírbolt szájáról. Az örök szörnyen megrémültek és elfutottak.

Mire az asszonyok megérkeztek az illatszerekkel, a sírkamra már nyitva állt és Jézus teste nem volt benne. Az angyal így szólt hozzájuk:

– Ne féljete! Tudom, hogy Jézust keresitek! De Ő már nincs itt. Feltámadt a halálból! Nézzétek, itt feküdt. Siessetek, mondjátok el a jó hírt Jézus tanítványainak! Hamarosan viszontlátjátok Őt.

Jézus tanítványai nem hitték el az asszonyok szavait. Képződésnek tartották az egészet. De Péter és János elment a sírhoz, hogy személyesen győződjön meg a hallottakról.

János gyorsabban futott, így elsőnek ért oda. Benézett a sírba, de kívül maradt. Amikor Péter is odaért együtt bementek. Látták a gyolcsot, amelybe Jézus holttestét göngyölték, és ott feküdt a kendő is, amely az arcát takarta. János azonnal rájött, hogy senki sem lophatta el a testet. Igaz volt tehát, amit az asszonyok mondtak! Jézus valóban feltámadt a halálból!

A két férfi hazatért, de Mária Magdaléna – aki követte őket – még maradt. Csak állt ott és sírt. Nem tudta igazán felfogni, hogy mi történt. Ekkor hirtelen észre vett egy férfit, akiről azt hitte, hogy a keresztész.

– Ha te vitted el Őt – mondta –, légy szíves, mondd meg, hol találom meg! – Még ekkor sem jött rá, hogy Jézussal beszél.

Amikor Jézus megszólalt: Mária! – azonnal tudta, hogy Ő az. Szívét öröm töltötte el.

– Mondd el tanítványaimnak, hogy láttál engem! – kérte Jézus.

(Részlet a Harmat Kiadó Gyermekbibliájából)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.
Tel. 06 (1) 482 02 24
Email: halacskaovi@freestart.hu